

Aage Brusgaard (FP):

Nu begynder det at gå stærkt – selv ministeren kan begynde at smile igen!

Lad mig først sige, at Fremskridtspartiet er enig i lovforslagets intention, nemlig at vi skal gøre alt for at bekæmpe såkaldte døde åstrækninger. Men jeg vil godt spørge ministeren, om der ikke altid har været døde åstrækninger visse steder, også på grund af opstemninger, altså om de ikke har eksisteret, før vi i det hele taget fik dambrug i Danmark. Det er, som om det er dem, der får skylden for alle ulykkerne. Mig bekendt har der været opstemninger og døde åstrækninger, før vi fik dambrug som erhverv her i landet.

Fremskridtspartiet er kritisk over for lovforslaget, hvis hovedsigtet er, at der skal ske en kvælning af et stort dansk eksporterhverv, som gennem de sidste 10 år er blevet lagt for had af politikere og embedsmænd og journalister faktisk over hele landet.

Vi må jo ikke glemme, at også den nuværende regering i skrift og i tale giver udtryk for, at der skal skaffes arbejdspladser og eksportindtægter, og det erhverv, som der er tale om – dambrugene – har en eksport på 750 mio. kr., og det beskæftiger ca. 3.000 mennesker her i landet. Inden der vedtages noget drastisk, mener vi altså at Dansk Dambrugerforenings synspunkter skal medinddrages i beslutningskompetencen.

I den forbindelse vil jeg godt spørge ministeren, hvorfor det rådgivende dambrugsudvalg, som blev nedsat af Miljøstyrelsen i 1989, tilsyneladende ikke har været indkaldt i 2 år. Det ville vel være rimeligt, når man nedsætter et såkaldt ekspertudvalg, at det også gav sit besyv med, når man fremsætter et sådant lovforslag.

De danske dambrugere har gennem de sidste mange år fået pålagt store investeringer til rensning af deres vand og har fået pålagt at mindske deres forbrug af foder samt udnytte det, de så har fået tildelt, bedre. Man må også sige, at dambrugene rent faktisk har levet op til de forventninger, der har været til dem. Miljøbelastningen fra dambrugene ligger i dag langt under målene i vandmiljøplanen, som skulle være opfyldt i 1995. Dambrugsejerne har altså opfyldt de mål, der blev pålagt dem. Det er jo, som om man først forsøger at kvæle dambrugene og industrien ved at sige, at de forurener, og at man så, når de har opfyldt disse krav, må ud i hjørnerne for at finde ud af, hvordan man så kan kvæle dem. Og her har ministeren måske fundet en smutvej: Man kan simpelt hen lukke for vandet!

Men som sagt er Fremskridtspartiet enig i intentionen, i hvert fald hvis det er den intention, som er nævnt her: at vi skal have så mange åstrækninger fyldt med vand som muligt – eller i hvert fald gjort dem vandbærende. Men vi mener altså, at inden forslaget går til tredje behandling, kræves det, at vi får dambrugsejerne ind i en diskussion om, hvordan det problem kan løses. De har selv nævnt, at man kunne bruge ny teknologi, pumpe vandet tilbage osv. osv. Jeg håber da også, at Dambrugerforeningen vil komme til udvalget og fortælle, om den har nogle gode ideer.

Et sted i bemærkningerne til lovforslaget er det nævnt, at lovforslaget har været sendt ud til en række høringer, og derfor vil jeg til slut spørge ministeren, om vi ikke kan få høringssvarene. Det kunne måske også være godt, om ministeren lige kunne løfte sløret lidt for, hvad disse høringssvar går ud på.

Nu er det det tredje lovforslag i dag, hvor jeg spørger efter høringssvarene, og derfor vil jeg spørge ministeren, om vi ikke generelt kunne vedtage, at når et lovforslag har været til høring, får vi høringssvarene samtidig med lovforslaget, for det kan spare os for en masse spørgsmål – når vi forbereder os til behandlingen af et lovforslag, er det rart, at vi lige ved, hvad de, der er blevet spurgt, har sagt – altså sådan, at vi gør det til en permanent ordening.

Til slut vil jeg stille ministeren det spørgsmål – og det er ikke ironisk ment, det er for at finde ud af, om jeg forstår det, jeg har læst – om der er noget i dette lovforslag, som stiller krav til nogen erhverv før år 2005, altså det tidspunkt, hvor dambrugene skal have deres vandindvindingsstilladelse fornyet.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hr. Aage Brusgaard påstår, at dette lovforslag drejer sig om at finde en smutvej til at sluse dambrugene ud af erhvervslivet, men jeg kan fortælle hr. Aage Brusgaard, at det, det drejer sig om, er at sikre fiskene en smutvej forbi dambrugene.

Alene som følge af vandmiljøplanen er der investeret små 10 mia. kr. til forbedring af vandmiljøet. Skal vi opnå det fulde miljømæssige udbytte af den investering, og skal vi i det hele taget opfylde den miljømæssige målsætning for kvaliteten af vandløbene, er det nødvendigt at forbedre de fysiske forhold.

Som det ser ud i øjeblikket, er 4.000 km vandstrækning stærkt berørt af, at omkring 140 km